

Tudományos ülészek

hazánk
felszabadulásának
20. évfordulója
alkalmából

PLENÁRIS ÜLÉSEK:

Március 29-én de. 9 óra 30-kor a III. sz. előadóteremben:
1. Dr. Pach Zsigmond Pál rektor, tanszékvezető egyetemi tanár, a MTA levelező tagjának megnyitó beszéde.
2. Dr. Berend T. Iván, az Általános Közgazdasági Kar dékánja, egyetemi tanár, a történettudományok doktora előadása:
A GAZDASÁGPOLITIKA FEJLŐDÉSE MAGYARORSZÁGON A SZOCIALIZMUS MEGTEREMTÉSE IDEJÉN
Március 29-én, du. 2 órakor a III. sz. előadóteremben:
1. Dr. Radó Sándor tanszékvezető egyetemi tanár, a földrajztudományok doktora előadása:
AZ IPARTELEPÍTÉS ÁTALAKULÁSÁNAK 20 ÉVE MAGYARORSZÁGON
2. Dr. Wilczek Jenő tanszékvezető egyetemi tanár, a közgazdaságtudományok kandidátusa előadása:
A TERVSZERŰ IRÁNYÍTÁS ÉS A VÁLLALATI ÖNÁLLÓSÁG KÉRDÉSEI AZ IPAR ÁTSZERVEZÉSE UTÁN

SZEKCIÓ ÜLÉSEK:

Gazdaságtörténeti szekció

Március 30-án, de. 9 órakor a 214. sz. teremben:
Dr. Berend T. Iván előadásának vitája
(az Újratermelés kérdései szekcióval közösen)
Március 30-án délután 2 órakor a 214. sz. teremben:
NEMZETKÖZI AZONOSSÁG ÉS NEMZETI SAJÁTOSÁG; AZ ÖSSZEHASONLÍTÁS FŐBB FELADATAI A NÉPI DEMOKRATIKUS KORSZAK KUTATÁSÁBAN
Vitaindító: Dr. Ránki György egyetemi tanár, a MTA Történettudományi Intézetének helyettes igazgatója, a történettudományok doktora.
Március 31-én, de. 9 órakor a 214. sz. teremben:
A NÉPI DEMOKRATIKUS ÁTALAKULÁS NÉHÁNY ELVI KÉRDÉSE.
Farkas Sándor tanszékvezető egyetemi docens, M. Somlyai Magda, a MTA Történettudományi Intézetének tudományos munkatársa, a történettudományok kandidátusa,
Ságvári Agnes, a MTA Történettudományi Intézetének tudományos főmunkatársa, a történettudományok kandidátusa,
Zsilák András, az MSZMP Párttörténeti Intézetének tudományos főmunkatársa, a történettudományok kandidátusa.

Az újratermelés kérdései szekció

Március 30-án, de. 9 órakor a 214. sz. teremben:
(a Gazdaságtörténeti szekcióval közösen)
Március 30-án, du. 2 órakor a 248. sz. teremben:
A SZEMÉLYES FOGYASZTÁS SZERKEZETI VÁLTOZÁSAINAK NÉHÁNY KÖVETKEZMÉNYÉRŐL
Vitaindító: Erdei György egyetemi adjunktus.
Március 31-én, de. 9 órakor a 248. sz. teremben:
A KUTATÁS ÉS TERMELES ÖSSZEFÜGGÉSEI; A TUDOMÁNYOS KUTATÁS SZEREPE A GAZDASÁGI NÖVEKEDÉSBEN
Vitaindító: Dr. Szakasits D. György, egyetemi docens, a közgazdaságtudományok kandidátusa.

Ipargazdaságtani szekció

Március 30-án, de. 9 órakor a 245. sz. teremben:
Dr. Wilczek Jenő előadásának vitája.
Március 30-án, du. 2 órakor a 245. sz. teremben:
A FOLYAMATOS TERVEZÉS ÉS AZ IPARI TERMELES NÖVEKEDÉSE
Vitaindító: Dr. László Imre tanszékvezető egyetemi docens, a közgazdaságtudományok kandidátusa.
Március 31-én de. 9 órakor a 245. sz. teremben:
A MEGRENDELÉSI ÉS SZÁLLÍTÁSI HATÁRIDŐK ÉS KÉSZLETEK OPTIMÁLIS KIALAKÍTÁSÁNAK KÉRDÉSEI EGY-EGY TERMELESZKÖZFAJTA NÉPGAZDASÁGI FORGALMÁBAN
Vitaindító: Dr. Megyeri Endre, az Iparkar dékánja, egyetemi docens, a közgazdaságtudományok kandidátusa.

Területi munkamegosztási szekció

Március 30-án, de. 9 órakor a 228/a sz. teremben:
Dr. Radó Sándor előadásának vitája
Március 30-án du. 2 órakor a 228/a sz. teremben:
TERÜLETI TERVEZÉS MAGYARORSZÁGON
Vitaindító: Koródi József, egyetemi docens.
Március 31-én, de. 9 órakor a 228/a teremben:
MAGYARORSZÁG KÜLKERESKEDELMI HELYZETÉNEK FEJLŐDÉSE A NEMZETKÖZI MUNKAMEGOSZTÁS KERETÉBEN A FELSZABADULÁS ÓTA
Vitaindító: Dr. Szanyi Jenő, a Kereskedelmi Kar dékánja, egyetemi docens, a közgazdaságtudományok kandidátusa.

Agrárgazdaságtani szekció

Március 30-án, de. 9 órakor a 246. sz. teremben:
A VÁROS ÉS A FALU GAZDASÁGI KAPCSOLATAINAK ÚJ TARTALMI VONÁSAI A MEZŐGAZDASÁG SZOCIALISTA ÁTSZERVEZÉSE UTÁN
Vitaindító: Dr. Csizmadia Ernő egyetemi docens.
Március 30-án, du. 2 órakor a 246. sz. teremben:
AZ ANYAGI ÉRDEKELTSÉG ELVÉNEK ALKALMAZÁSA A MEZŐGAZDASÁG ÁLLAMI IRÁNYÍTÁSÁBAN; A TSZ-ÉK TERMELESZIVONALÁNAK DIFFERENCIÁLTSÁGA ÉS KÜLÖNJÖVEDELMEK KELETKEZÉSE
Vitaindító: Dr. Vági Ferenc tanszékvezető egyetemi docens, a közgazdaságtudományok kandidátusa.
Március 31-én, de. 9 órakor a 246. sz. teremben:
A MEZŐGAZDASÁG ALAPIGÉNYESSÉGE ÉS A MEZŐGAZDASÁG FEJLŐDÉSE
Vitaindító: Dr. Csenedes Béla tudományos főmunkatárs.

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

KÖZGAZDASÁSZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

VII. ÉVFOLYAM, 6. SZÁM

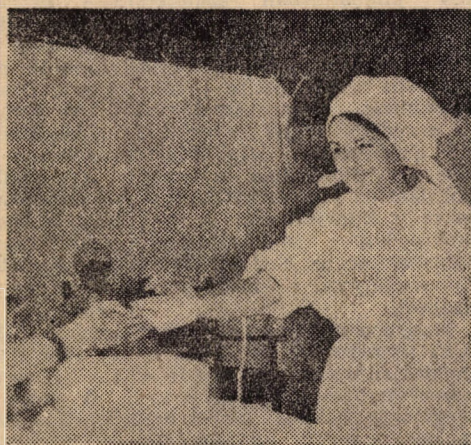
Ara: 50 fillér

1965. MÁRCIUS 29.

Az életet jelenti

Egy kisgyerek a sok közül, akiknek életét a véradók mentették meg.

Köszönjük...

Egyetemünk tanácssterme március 24-én szokatlan átalakuláson ment keresztül. Fehér köpenyek szikráztak az ablakon betűző napfényben, és véradók serege töltötte be szinte egész nap a helyiséget.

A várakozáson felüli nagy jelentkezési arány ösztön és nagyon kellemesen meglepett mindenkit.

Egy évvel korábban, az első véradó napon sajnos alig néhányan vettek részt és nem sokkal voltak többen a kollégiumi szervezések alkalmával sem. Most pedig 165 előzetes jelentkező helyett összesen 251-en jöttek el, s közülük 207-en adtak vért. Összesen mintegy 60 liter. E számok örömdetéseket azért is, hogy ilyen magas az egészséges szervezettek aránya hallgatóink között, és azért is, mert véradásban az összes többi egyetemet megelőztük.

A vezető főorvosnő elmondta, hogy az önkéntes véradásnak a térítéses rendszerrel szemben igen jelentős gyógyászati előnyei is vannak. Így sokkal értékesebb, egészségesebb vért nyernek, hiszen semmi nem ösztönzi a véradót arra, hogy esetleges volt vagy meglevő betegségeit elhallgassa.

Véletlenszerű kiválasztással először Varga Zsuzsanna, első éves hallgatót kérdeztem meg a véradók közül. Elmondta, hogy egyszer már adott vért, fél évvel ezelőtt, így az nem volt új számára. Pár évvel ezelőtt súlyos betegségen esett át, akkor másfél liter vért kapott, s ez indította őt arra, hogy amikor egészségi állapota megengedi, minden szervezteskor jelentkezni.

Könyv Lajos belker, szakos hallgató életében először adott vért. S miközben telt az üveg, jutott idő arra is, hogy elmondja, két órával ezelőtt még

szándékában sem volt jelentkezni, hiszen nem is tudott a helyszíni vérvételről. Kollégái példáját követve kereste fel a vizsgálati helyiséget. 3,7 dl. vért adott és frissen, biztosan kelt fel, hogy az ideiglenesen érkezőnek berendezett rektori hivatalban nagy étvágygal bekebelezze a pár virslit, sajtot, a mignont és megigya az üdítő italt.

Farkas Zsuzsanna harmadévfolyamos hallgató 1961 óta már ötször jelentkezett önkéntes véradásra. Legelső alkalommal üzemi munkahelyén kollégáival együtt jelentkezett. Szólni kell végül a nagyon jó egyetemi szervezésről. De abban, a IX. kerületi Vöröskereszt szervezésében meghirdetett véradónap eredményesen záródott, nem kis része van a vérvételt lebonyolító asszisztens-kollektívának. Udvarias, előzékeny, figyelmes bánásmódjukért külön köszönetet mondunk.

P. S.

Rendkívüli gólyabál

Március 13-14-15-én néhány napra, megváltozott egyetemünk belső képe. A Hunnia Stúdió IV. számú forgatócsoportja nálunk vette fel a Jegényék című új magyar film gólyabáli jelenetét, melyekhez 200 hallgatókat statisztának alkalmazták. A film rendezője Gaál István, operatőr: Herczenik Miklós, főszerző: Dóry Virág és Tóth Bence.

A Jegényék az ötvenes évek elején játszódik. Témája az egyetemi ifjúság élete és problémái a személyi kultusz korszakában, amelyekkel a másodéves francia-szakos diáklány és az egyetemre került parasztfiú szerelmén keresztül ismerkedünk meg.

— H —

Fejlődő országok kérdései szekció

Március 30-án, de. 9 órakor a 247. sz. teremben:
A GAZDASÁGPOLITIKA ÉS A TERVEZÉS A FEJLŐDŐ ORSZÁGOKBAN
Vitaindító: Dr. Bognár József egyetemi tanár, a közgazdaságtudományok doktora.
Március 30-án, du. 2 órakor a 247. sz. teremben:
A FEJLŐDŐ ORSZÁGOK HELYE A VILÁGGAZDASÁGBAN ÉS KÜLKERESKEDELMI KAPCSOLATAINK
Vitaindító: Mándi Péter tudományos munkatárs.
Március 31-én, de. 9 órakor a 247. sz. teremben:
A NEM KAPITALISTA FEJLŐDÉS PROBLÉMÁI
Vitaindító: Dr. Szentés Tamás egyetemi adjunktus, a közgazdaságtudományok kandidátusa.

PLENÁRIS ZÁRÓÜLÉS:

Március 31-én, du. 2 órakor a III. előadóteremben:
1. Dr. Timár Mátyás pénzügyminiszter, a közgazdaságtudományok kandidátusa előadása:
MAGYARORSZÁG PÉNZÜGYEINEK KÉT ÉVTIZEDE
2. Dr. Szabó Kálmán tudományos rektor helyettes, egyetemi tanár, a közgazdaságtudományok kandidátusa zárszava.

OKTATÁSI REND

a tudományos ülészek
és a TDK-konferencia idején

A felszabadulásunk 20. évfordulója alkalmából rendezett tudományos ülészek idején — március 29-30-31-én — valamennyi tagozaton szünetel az oktatás. Az ülészek keretében tartandó előadásokon hallgatónk minél nagyobb számban vegyenek részt.

A matematika zárthelyik időpontja:

Délelőtti tagozaton:
I. évfolyam: április 1-én
1/2 3-tól 1/2 5-ig.
II. évfolyam: április 2-án
1/2 3-tól 1/2 5-ig.

Az egyes csoportok részére erre az időpontra beállított nyelvórák, esetleg szemináriumi- és légo foglalkozások elmaradnak, illetve az érdekelt tanszékvezetők intézkedése alapján más időpontban tartathatók meg.

Esti tagozaton a matematika zárthelyik időpontja:
I. évfolyam: az április 3-i előadás időpontjában.

II. évfolyam: április 1-én 17, 30-tól 19,05-ig.

FELSZABADULÁSI ÜNNEP

PÉLYÜNK ÁPRILIS 2-ÁN 16 ÓRAKOR LESZ.
AZ ÓRARENDSZERINTI FOGLALKOZÁSOK CSAK AZ ÜNNEPELY TARTAMA ALATT (1/4 10-TÓL 13 ÓRÁIG) SZÜNETELNEK.

A VII. Országos Tudományos Diákköri Konferencia idején az oktatást a következőképpen alakul:

A nappali tagozat III. és IV. évfolyamos hallgatói részére:

április 22-én 14 órától,
április 23-án egész nap,
április 24-én délelőtt az órarendszerinti foglalkozások elmaradnak, helyette a szakoknak megfelelő TDK szekció ülésén kötelesek részt venni.

Az I. és II. évfolyam részére rendes tanítás lesz. A dékánok azonban az illetékes tanszéki TDK felelős oktató javaslatára a TDK munkában aktívan részt vevő I. II. évfolyamos hallgatóknak felmentést adhatnak a foglalkozások látogatása alól, hogy a témájukhoz közel álló TDK ülésen megjelenhessenek.

A Közgazdász Napok keretében rendezendő ünnepélyre való tekintettel április 22-én az esti tagozaton az oktatás szünetel.

Új tavasz

A szél ha vigabb dalt dalol,
új élet kél a föld alól,
s a világot megrengeti,
ha pajzánul megpengeti
a póznák hárfá húrjait,
mert tavasz zsendül újra itt.

Am ne feledjük el soha
a múlt vadult és ostoba,
emberpusztító korszakát,
mit annyian harcoltak át,
s mikor az örült szellemet
egy új tavasz fékezte meg.

Balogh Gyula

A Rudas László utcai kollégiumban megtartott felszabadulási emlékünnepeken Kossa István elvtárs politikai élményeiről, pályafutásáról beszélt.

Ságvári Ágnes:

A demokratizmus formái és tartalma Magyarországon

Milyen történelmi előzmények után és milyen feltételek mellett bontakozott ki a demokrácia hazánkban?

a) A Horthy-rendszer és a vele egyúttjáró áparlamentarizmus megbukott. A fékezett terror ellensúlyát mindenki egy messzemenő demokratikus rendszerben látta.

b) Ugyanakkor: nem volt az országban demokratikus hagyományok nevelődött polgárság, mely a demokratikus megújodás élére állt volna.

na. A kispolgári demokrácia lehetséges hordozói, a közpénzügyek és a köztisztviselői kar, a Horthy rendszer szigorú centralizmusában nőttek fel, és minden demokratikus gondolatot elzárkóztak.

c) Az ország felszabadítását a szovjet hadsereg végezte el, és csak a felszabadítás nyomán, illetve azzal párhuzamosan bontakozott ki a termelési, közigazgatási népi tömegmozgalom. Magyarországon nem voltak a nép közvetlen, forradalmi demokratikus hatalmát megtestesítő, fegyveres ellenállásban született szervek.

d) Az ország szétszűllött politikai és gazdasági helyzete egyaránt megkövetelte a központosítást, hogy ellensúlyozza a reakció erejét, gyorsítsa a gazdasági talpraállást. Bár a központosítás az addig politikailag elmaradott területekre is kiterjesztette a demokratikus intézményeket, ugyanakkor az elézdező helyi önkormányzati életnek gátat szabott.

Magyarországon a több párt rendszernek és a parlamentarizmusnak — vagyis a közvetett hatalomnak és a tömegmozgalmakból kinőtt demokratizmusnak kombinálása ment végbe.

Az 1947-es választások révén létrejött többségi kormányzás alkotmányos eszközökkel bizonyította, hogy a kormányzatnak a pártok szövetségére való épülése nem sértette a hatalom egységét. A pártok osztálytartalmát fokozatosan megváltoztatták. De a proletárdiktatúra megvalósításával a KP abból indult ki, hogy amíg különböző osztályok vannak, öncsalás lenne a népi demokrácia viszonyai között a pártok felszámolása törekedni az osztálykülönbségek megszüntetése vagy elmosódása előtt.

A parlamentarizmus a pártok osztálytartalmának meg-

változásán keresztül a demokratizmus további iskolájának lehetőségét hordozta. Még fokozottabban érvényes ez a népi hatalom közvetlen szervezete, (elsősorban a szakszervezetek), melyek kiválóan alkalmasak lettek volna a munkás demokrácia kibontakoztatására a proletárdiktatúra legfőbb elemét, a proletárdemokráciát biztosítva. Ennek a törekvésnek kezdeti jelei az üzemi bizottságok új szabályzata, a szakszervezetekbe való önkéntes belépés bevezetése.

A demokratizmusnak ezekben az években kialakult módszere iskola volt a magyar nép számára, s néhány esztendő alatt a demokratizmus évtizedes hiányát pótolta. Ez volt a forradalom megvalósulásának egyik legfőbb eszköze.

A szocialista forradalom a demokrácia tartalmi céljainak, a kizsákmányoláson alapuló társadalmi rendszernek megszüntetéséhez vezetett. Az ellenséges osztályok és azok képviselői kiszorultak a hatalomból. Mindez szükségszerűen megerősítette a demokrácia kiterjesztésének feltételeit.

A proletárdiktatúra szektás vezetése ezzel szemben a demokratikus vonásokat elszavazta, a diktatúrát terjesztette ki, és azt abszolútizálta. A demokratikus felfogás és gyakorlat a hatalomra, a szocialista rendszerre hivatkozva elvetette a demokrácia formáit, azokat kizárólag az átmeneti taktikai elemek fogta fel, holott a proletárdiktatúra szervei és a proletárdemokrácia hordozói a munkásosztály uralmának megtestesítői lehettek volna.

Az ellenforradalmi kísérletek fegyveres leverése után, az 1957-es év intézkedései a proletárdiktatúrának ezen eredeti kiindulópontjához, a proletárdemokrácia megvalósításához jelentettek visszatérést.

Farkas Sándor:

Tendenciák, ellentendenciák és feladatok a szocialista nemzeti egység útján

1. A szocialista nemzeti egység megvalósulása párhuzamosan halad a szocializmus felépítésével. Pontos látni, hogy magának a szocialista nemzeti egység megvalósítása célul tűzésének is megvannak a maga történelmi előfeltételei. Sommánan: a szocializmus alapjainak lerakása az az időpont, amikor a megvalósítás gondolata időszűrést vált. Felbontva, objektív és szubjektív előfeltételek kell beszéljünk.

Objektív feltételek:

a) A szocialista termelőviszonyok osztályon uralma,

b) a társadalom osztályszerkezetének átalakulása az egységesedés irányában,

c) a néptömegek műveltségi fokának jelentős emelkedése,

e) kedvező nemzetközi helyzet.

Subjektív feltételek:

a) a párt helyes szövetségi politikája, méltányos, megértő politika mindazok irányában, akik a szocializmus építésén munkálkodni kívánnak,

b) a társadalmi tudat átalakulása, a politikai tudat és ítéletalkotás fejlődése, a polgári társadalomra jellemző előítéletek csökkenése,

c) a végbement átalakulások talaján újfajta nemzeti öntudat kialakulása.

E feltételek egészben véve adótnak tekinthetők, így a szocialista nemzeti egység felvetése megállja a tudományos elemzés próbáját.

2. A politikai gyakorlatban a célkitűzés időszűrését olykor felcserélik a szocialista nemzeti egység megvalósulásával. Ennek oka a társadalmi-politikai elemzés gyen-

gesége, — ami a politikai gyakorlatban hibák forrásává válhat.

Elemzésre szorul a szocialista nemzeti egység adott stádiuma, távlatai, a szocialista nemzeti egység tényleges és teljes megvalósulásának feltételei.

3. A szocialista nemzeti egység politikájának helyes megvalósítása esetén az azal párhuzamosan alakul a nép erkölcsi-politikai egysége. A kettő a szocialista építés betetőzésének időszakában egyesül; ez a szocialista nemzeti egység teljes megvalósulásának, beteljesedésének időszaka is.

A nemzeti egység felépítményi jelenség: ebből érthető, — az alap megléte mellett —, a felépítményi (politikai, tudatbeli, erkölcsi, társadalmi-lektani, stb.) tényezők itt jelentős szerepet játszanak.

A szocialista gazdaság eredményei (helyes gazdaságpolitika esetén), egyre közelebb visznek a szocialista építés betetőzéséhez; ám nem vonják maguk után automatikusan a társadalmi tudat átalakulását, így a szocialista nemzeti egység kialakulását sem. Az e téren megoldandó feladatok lebecsülése: az ökonomizmus egy fajtája.

A szocialista nemzeti egység politikája nem jelenti az osztályharc felfüggesztését, vagy éppen megszüntetését. A szocialista nemzeti egység politikája az osztályharcnak módszerében bizonyos mértékig új szakasza, amelynek objektív feltételeit a szocializmus alapjainak lerakása teremti meg.

Hozzászólás a „mércehez”

A Közgazdász legutóbbi számában P. K. aláírású cikk jelent meg „A mérce nem minden” címen. A cikkirő megvizsgálta az elmúlt félszáz év matematikai kollektívumainak eredményét és az alacsony átlagért a tanszékét is felelőssé tette.

Nem kívánom megvédeni a matematikai tanszékét. Többek között azért sem, mert nincs rászorulva az én prókátorságomra. Mindössze szeretném néhány megjegyzéssel illetni a cikket.

Őszintén meg kell vallanom, régóta foglalkoztam már egyetemünk matematikaoktatásának helyzetével. (Itt jegyzem meg, amit egyáltalán nem kívánok eltitkolni: e sorok írója terv-matematika szakos).

A hivatalos álláspont az, hogy fokozni kell a leendő közgazdászok matematikai felkészültségét. (Ez tükröződik egyébként a „Bekerült a közgazdászok fegyvertárába” című interjúból is, amelyet F. P. készített Kreko elvtárral, s amely ugyancsak a Közgazdászban jelent meg.) A gyakorlatban ez azt jelentené, hogy növelni kellene a tananyagot, s vele együtt az oktatás színvonalát is. És mit mutat ezzel szemben a gyakorlat?

A jegyzet egy része kimarad, nem képez vizsgaanyagot. (A szerző erre is utal, más vonatkozásban). Az évközi zárthelyiket már le sem osztályozzák, csak megfelelt — nem felelt meg alapon szelektálják. A tanszék a jelenlegi követelményeknek is alig tud érvényt szerezni!

Vannak természetesen fogatékosságok, mint minden tanszéken. Egyetértek P. K.-val, amikor kifogásolja egyes előadók színvonalát. De melyik tanszék rendelkezik csupa „first class” előadóval?

A cikkirő megemlíti, hogy 120 másodéves iparszakos közül „mintegy 59-en buktak meg”. Ez az arány valóban megdöbbentő. Vajon tényleg csupán külső tényezők hatására ilyen magas ez az arány? A másodévesek második félévi statisztikai zárthelyi eredménye azt mutatja, hogy nem okvetlenül. Ugyanazok az iparszakos hallgatók ugyanis 60 elégtelen zárthelyit produkáltak ami hasonlóan rossz arány.

A vizsganormákra vonatkozólag felveti, hogy vannak kifogások, amelyek mögött álló tényeket „a vizsganormák felállításában nem lehet figyelmen kívül hagyni”. „A vizsgázó teljesítményét... a felkészülés objektív lehetőségeihez kellene mérni”. (Mit ért

P. K. a felkészülés objektív lehetőségén? A vizsgázó szubjektív véleményét?)

Véleményem szerint az egyetem nem jöletti intézmény. Vannak bizonyos követelmények, matematikából is meg másból is, amelyeknek eleget kell tenni. Így kívánja a tanszék, meg az élet, amit sokan szeretnek nagy ével írni. Senkit sem „kergettek az asztal körül”, ha nem akart egyetemre menni. Akinek magasak a követelmények „vegye a kalapját”. Ezt mondták nekünk is, amikor más tanszéknek panaszkodtunk hasonló cipőben tipegve.

A közgazdászokat félkézről kezelik. Sokan panaszkodtak már emiatt. De a közgazdászokat — a közgazdászokról ítélik meg. És róluk ítélik meg az egyetemet is. Egyszer és mindenkorra meg kell szüntetni azt az irratlan törvényt, hogy aki attól fél, hogy nem veszik fel máshová — elmegy a Közgázra.

Akkor majd a mércevel sem lesz annyi baj.

Csepai János

Válasz az interpellációra

A „Közgazdász” legutóbbi számában megjelent Béndek György első évfolyamos mérnök-közgazdász hallgató interpellációja, jegyzetgyben.

A tanszéken Erdős Ella adjunktus kérdezte meg a nyilvánosság előtt felvetett panaszról:

— A tanszék megjelölte, milyen jegyzeteket tart szükségesnek a tanuláshoz — mondotta. — A keveredés onnan ered, hogy a mérnök-közgazdászok tantárgyának címe is ipari könyvvitel, akárcsak a közgazdászoké. A tévedés szerencsére a hallgatóknak kis százalékát érintette. A mérnök-közgazdászoknál külön történik a vidékiek és pestiek oktatása. A pestieknek, akik minden héten bejárnak az egyetemre, az oktatók szemlénáriumokon megmondják, milyen jegyzetekre lesz szükség. A vidékieknek viszont összesen három konzultáció van a félévben, és az első csak aztán került sor, amikor már — jöleslegesen — megvették a kérdéses jegyzeteket. — A mérnök-közgazdász hallgatók könyvvitel oktatása a jövő tanévtől már a reform szerint történik, ami a továbbiakban kizárja az ilyen bonyodalmakat — fejezte be Erdős elvtársnő.

H. T.

Csak javunkra válna...

Hozzászólás a politikai órákról szóló vitához

Nevelőtanárainktól a munkaerőkezelétekről érdeklődve gyakran felmerült a politikai órák problémája.

A politikai órákkal általában azért van baj, mert nem jól szervezik meg ezeket a foglalkozásokat. A témák tárgyalása ritkán megy túl a sajtó és a rádió által adott információk határára, s mert a hallgatók többsége úgyis érdeklődik a politikai események iránt, unatkozik az ilyen politikai órákon és feleslegesnek tartja azt. Jövője csak az alapszervezeti vagy még magasabb szinten megtartandó politikai vitáknak van, melyekre képzett előadók hívnának meg.

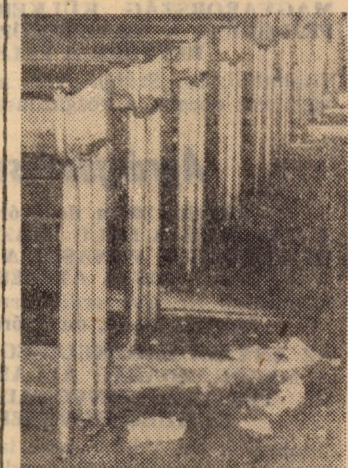
A politikai foglalkozások témáját össze lehetne kapcsolni gazdaságpolitikai kérdésekkel is. A másodévfolyamos hallgatók már szakjellegű előadásokat hallgatnak, üzemi látogatásokon vesznek részt, miáltal fokozatosan közelebb kerülhetnek a gazdasági életben és gyakorlatban felmerülő problémákhoz. A kül- és belpolitikának a gazdasági életre gyakorolt hatását vizsgálva a hallgatók bizonyára jobban érdeklődnek a politikai órák iránt.

Másik gyakori probléma, hogy a szorosan vett tanulmányi feladatokon túl, nem elég nagy az érdeklődés jövőendő szakmánk iránt. Leg-

többen nem próbálnak önállóan gondolkodni, s ha van is véleményük, magukban tartják azt. Pedig egy közgazdásznak már az egyetemen meg kellene ragadnia minden vitalehetőséget, helyes ítéletalkotásra nevelni önmagát. Erre az egyik forma a vitaórummá fejlődő politikai összejövetel lehetne.

Petres S.

Szégyen,

de az egyik nap ilyen szemeltes maradt a 306-os terem.

1945

miklósvári

Társadalmi ösztöndíj vagy kölcsön?

Talán merésznek tűnik a fenti szembeállítás, viszont a lap előző számában közölt „Felbontva — felbontatlanul” című cikk egyik megjegyzése erre terelte figyelmemet. Talán koraj még így felvetni a problémát, de abból a megfontolásból indultam ki, hogy a vita lezárása nélkül is érdemes volna két irányból tanulmányozni a kérdést.

Az egyik a társadalmi ösztöndíj eddigi eredményei és a jelenlegi forma nyújtotta további lehetőségek. A másik témakör egy esetleges újabb forma felkutatását célozná.

Az előbb említett cikk lényegében az első témakörrel foglalkozik. Ehhez szeretném hozzáfűzni, hogy a társadalmi ösztöndíj felbontásának gyakorisága eleve következik abból a tényből, hogy ezeket első vagy második éves hallgatók kötik. Az erőteljesebb szakosítás általában csak a harmadik évfolyamon kezdődik. Aki első évfolyamos korában dönti el, hol akar elhelyezkedni, annak elhatáro-

zása ritkán marad változatlan miután alaposabban megismerkednek az egyes részterületekkel és a lehetőségekkel. A társadalomnak is érdeke, hogy mindenki a számára legjobban megfelelő területen képezze és hasznosítsa magát. Az államnak szakemberekre és nem általában közgazdászokra van szüksége.

Ami pedig a vállalatokat illeti, kétségtelenül előfordulhatnak olyan igényváltozások, amelyek feleslegessé teszik az ösztöndíjat. A vállalatok az egyetemen keresztül szabályozhatják a szakosítást minden előzetes szerződés nélkül. Ez azonban az ösztöndíj újabb formájához vezet.

Ezen újabb forma a társadalmi kölcsön lehetne. Kölcsön, teljes visszafizetési kötelezettséggel. A diákok számára nem jelentene olyan merev kötelezettségvállalást, mint elődje. Nem helyettesítené a szociális ösztöndíjat sem, hiszen egyedi juttatás volna. Kérdéses viszont, mennyiben van államunk részéről,

ilyen hosszúlejárati és nagy összegű kölcsön nyújtására lehetőség. Bár komoly problémát csak az első években jelentene, hiszen a visszafizetés folyamatos volna.

A kölcsön intézményének nemcsak a diákok számára lennének előnyei. Nem idézne elő például olyan eseteket, amikor az ösztöndíjas csupán a szerződés alapján vállalja el munkakörét, de nem szereti és nem is készül fel rá kellőképpen egyetemi éve alatt. Megfelelő differenciálással (anyagi helyzet, tanulmányi eredmény stb.) jobb ösztönzést lehetne vele elérni, mint az eddigi ösztöndíjakkal.

Az említett cikk kissé nehezítelen jegyzi meg, hogy a társadalmi ösztöndíj kezd valamiféle kölcsönjellegű öltetni. De ezt az átalakulást objektív tényezők hozták létre, s nem pusztán a hallgatók, vagy a vállalatok szubjektív akarata. Ezért érdemes foglalkozni vele, és kutatni az újabb formák lehetőségeit.

Mayer Pál

„Csak nála ne menjek...”

Egy hónappal ezelőtt körkérdeztünk a diákok által legszigorúbbnak ítélt vizsgáztatókhoz, hogy mondják el, hogyan látják saját vizsgáztatási módszerüket. Ezt a kezdeményezést folytatjuk most, ismét három oktatóknak téve fel ugyanazokat a kérdéseket:

1. Véleménye szerint, mi az oka annak, hogy a hallgatók túl szigorúnak tartják és félnek Önnél vizsgázni?
2. Hogyan látja saját vizsgáztatási módszerét?
3. Tapasztalata szerint, mely típusú hallgató jut Önnél leghamarabb kirúgás sorsára?

Most pedig következzenek a válaszok:

Hajós György docens, technológia tanszék

Hogy a hallgatók félnek nálam vizsgázni — ez sajnálatos. Erre azt tudom mondani, hogy követelményeim nem szigorúbbak annál, amit egy egyetemen nem lehet követelni. Az anyag nem nehéz, könnyen megtanulható. A bukások arányszáma (kb. 25 százaléka) véleményem szerint megfelel más egyetemeken színvonalának. Tagadom, hogy ez túl magas lenne. Ugyanakkor nézések meg a jók és jelesek arányszámát. Ez kb. 36 százaléka, ami szintén azt mutatja, hogy az anyagot igenis el lehet sajátítani. Ebben az évben különben több bukás volt, mint tavaly, ami viszont az előadások gyér látogatásával függ össze.

Minden vizsga előtt informálom a hallgatókat vizsgamódszeremről. Nem kérdezek memorizálódó anyagot, hanem átfogó kérdéseket adok. Lényeges a fő összefüggések megértése. Vizsgamódszerem (minthogy én alkalmazom, ez természetesen is) jónak és célravezetőnek tartom, még ha a vizsgázónak nem is kényelmes.

Nem értem a kérdést. Aki nem tudja az anyagot, nem egyféle. Egy közös jellemvonásuk van: nem tanultak. Univerzális tapasztalatom nincs. Éppúgy juthat erre a sorsra, aki tudás helyett bőbeszédűséggel akar elkápráztatni, mint az, aki lapos válaszokat ad. Típus szerint még nem próbáltam megkülönböztetni őket.

Dr. Szép Jenő egyetemi tanár matematika tanszék

A bukások száma valóban viszonylag nagy. Azoknál a hallgatóknál, akiknek tudása matematikus, egyes és kettes között van, én inkább az elégtelent adom. Nem szeretem a „kegyelem elégségeseket”. Nálam az ilyen határesetekben például négyesből jeles könnyebben lesz, mint egyesből kettes. A vizsga a diáknak szerencse kérdése is, ezért nem vagyok túrelmetlen. Ebben az évben főleg elsőéveseket vizsgáztattam. Számos elégtelen azért született, mert sok hallgatónál — ha becsületesen is tanult — erősen megmutatók a középiskolai hiányok. Ez

főleg a technikumban végzetekre vonatkozik. Ők a felvételin nem kaptak gimnáziumi anyagot, élve a bizalommal, hogy itt majd pótolják az elmulasztottakat. Azonban, mint az eredmények mutatják, ezt nem tették meg.

Az anyagot felosztom részekre és a hallgató maga húzza ki tételét, amelyen egy elméleti kérdés és két példa szerepel. A gondolkodási idő mindenkor minimum 20 perc. Vizsgáztatás alatt közbekérdezek és mindenkitől számon kérem a három kérdés megválaszolását, legyen bármilyen kirívó is a vizsgázó készségtelensége, nem-tudása, akár már feleletelejen.

Nem könnyű válaszolni erre a kérdésre. A leglényegesebb: összefüggésekben kell gondolkodni. Legyen az a vizsgázó akár szerény, lassú vagy gyors, ha összefüggésekben gondolkodik, akkor jó felkészülése biztosan eredményes. Típus nincs, de például lányoknál eléggé általános, hogy a kérdésre gyorsan valami csacsiságot felelnek, aztán megfontolva, kis idő múlva megadják a helyes választ. Akkor kap valaki hamar elégtelent, ha gyenge felelete mellett, elemi ismeretekkel nincs tisztában, ilyen jellegű hibákat vét.

Dr. Hoós János tanársegéd, népgazdaság tervezése tanszék

Hogy a hallgatók miért félnek nálam vizsgázni, azt csak ők tudják megmondani. Vannak bizonyos normák, s ha a vizsgázó ezt nem érti el, nem lehet átengedni. Lehet, hogy jobban megkövettem az alapokat, összefüggéseket, de úgy vagyok informálva, hogy ezt a többi vizsgáztató is megteszi. Ez a tantárgy erősen a politikai gazdaságtanra épül és annak hiányos ismerete itt visszaüt.

A vizsgázók a tételeiket húzzák. Ezek nem átfogó jellegűek, rövidek, a jegyzetre épülnek. A problémát rendszerint a tételen túl feladott kérdések okozzák, amelyek kapcsolatosak a kötelező irodalommal, az előadások anyagával. Van néhány matematikai fejezet is, és itt esetleg nehézséget okoz ezeknek az ismereteknek közgazdasági értelmezése. Vizsgamódszerem biztos

van javítanivaló, de arról meg kell győződnöm, hogy a diák eleget tanult-e vagy nem. Ha valaki könnyebb tételt kap, akkor a kérdéseket nehezebbek. Ezáltal is igyekszem a teljesen azonos mércét biztosítani.

Nincs tipizálás. A vizsgázóknak egyenlő az esélyük. Előfordult, hogy bejött hozzám egy „ilyen” hosszú hajú gyerek, s az ember azt hitte, hogy... aztán végül jelest kapott. De ugyanígy megtörténik az ellenkezője is, amikor komoly, nagybanú vizsgázót vagyok kénytelen utóvizsgára küldeni. Önmagában a megjelenés nálam nem számít. Egy számít: — tudja-e, érti-e az anyagot a hallgató.

Halász György

FELHÍVÁS

A Kossuth Könyvkiadó és a Művelődésügyi Minisztérium pályázatot hirdet olyan népszerű politikai gazdaságtan tankönyv megírására, amely marxista műveltség és világnézet politikai gazdaságtani megalapozását szolgálja. A tankönyv széles olvasókörön önképzésére szolgál, de egyes felsőoktatási intézmények hallgatói tankönyvként használják.

A pályázat feltételei a Kossuth Kiadónál megkaphatók. Benyújtási határidő: 1966. január 1.

Egymás iránt érdeklődve

Legutóbb március 26-án került sor az egyetemünkön tanuló külföldi hallgatók problémáinak megbeszélésére a KISZ VB által szervezett hagyományos „fehér asztal találkozón”.

Értékeltek az elmúlt félevesi tanulmányi eredményeket és megbeszéltek további terveiket, programjukat. Még „asztalbontás” után is folyt a vita.

Nyílt vita

Kézenfekvőnek látszik ezt a tudósítást azzal kezdeni, hogy lezajlott egyetemünkön az első nagyszabású nyílt vita, ifjúsági mozgalmunk helyzetéről és feladatairól. De az igazság az, hogy a vita már régóta folyik, és akik március 18-án, a III-as előadóban összegyűltek, tulajdonképpen csak azt folytatták. Az eszmecsere lényegét úgy lehetne megfogalmazni, hogy a jelenleginél hatékonyabban működő KISZ-szervezetet is el tudunk képzelni.

A forrásként feltörő bírálatozón formális lefegyverzésére az idők folyamán különböző receptek alakultak ki. Például ilyenek: „Nem elég a hibák feltárása, hanem meg kell mutatni azok kijavításának útját is”. Ha ezt önmaguknak mondják azok, akiket a bírálat érint, akik a változtatásra illetékesek, sőt kötelesek, akkor feltétlenül igaz. Ellenkező esetben viszont csak egy elhárító mozdulat. A lezajlott vitában ilyen veszély nem fenyegetett, mert a felfelé irányuló bírálatok zöme konkrét feladatokat is tartalmazott.

Kezdjük talán az ifjúsági mozgalom mozgósító erejének gyengülésével. A legjelentősebb tényező, hogy a vezetőség nem mérte fel a tömegszervezetté válás következményeit, nem kereste, illetve nem találta meg azokat az eszközöket, amelyek a minden szempontból rendkívül heterogén tagság irányítására alkalmasak lennének. Bíró András negyedéves teremtamatika szakos hallgató így fogalmazta ezt meg:

Vitaindító: Kékési József

A vezetőképítés mégsem tekinthető csodaszernek. Rátermettség és érzék kell hozzá, amivel nem rendelkezik mindenki egyforma mértékben. Végső soron az kell, hogy egy közösség kitermelje magából saját vezetőit és egészséges mechanizmus biztosítsa, hogy a legalkalmasabbak, legrátermettebbek viseljék a tisztségeket.

Ilyen tekintetben elég sok zökkenő van a KISZ-ben és a szűk többszere demokratizmusunk fogyatékososságaihoz vezetnek. A tagság nem ismeri a jelöltek azon erényeit és hibáit, melyek alapján dönthetnének, kinek adják bizalmukat. A vezető személye iránti közömbösségnek másik lényeges oka a szervezet korlátozott hatékonyasága. A KISZ demokratikus mechanizmusának berendeződése esetén majdnem közbömbös, hogy milyen kvalitásokkal rendelkező emberek töltik be a funkciókat. Így a vezetők feladataikban inkább terhet mint rangot látnak, és kiválasztásukat nem a feltörekvő, nagyotakaró légkör jellemzi. A szavazatok nem jelentenek állásfoglalást. E helyzet megváltoztatására elsődleges tennivaló a KISZ tekintélyének helyreállítása. A mi esetünkben például a diákok érdekképviselőitnek megoldását és azt is el kellene érni, hogy az egyetemen belül minden egyes mozgalmi sejt akcióképes, hatékony legyen, bármilyen feladat megoldásáról vagy kollektív követelésről legyen is szó.

Az egyetem vezetői ehhez akkor nyújtják a legnagyobb segítséget, ha a fiatalokban felmerülő valamennyi problémával törődnek és nem siklanak át olyasmi felett sem, amit helytelenítenek, hanem meggyőző szóval, őszinte vitában adják meg a választ. Nem követhetik azt a példát — mondotta az egyik felszólaló —, ahogy az ELTE egyik KISZ-alszervezetének az autóstoppól rendezett vitáját kezelték. Néhány fórumon nem értettek egyet már a probléma felvetésével sem az autóstopp legális lehetőségéről. Így a hallgatók kérdéseit megválaszolatlanul maradtak. S hogy az elutasítás teljes legyen, az alapszervezeti titkár és a vita szervezője fegyelmet kapott. Talán nálunk nem kell senkinek magyarázni, mennyire káros volt ez az eljárás.

A nyílt vitán hozzászóló fiatalok állást foglaltak amellett, hogy olyan KISZ-szervezetre van szükségünk, amely megfelel az adott feltételeknek, nemcsak célkitűzéseiben, hanem egész felépítésében, mechanizmusában, módszereiben és vezetésében is. Olyan szervezetre, melyet a tagság sajátjának érez.

Faklen Pál

Hasznos megbeszélés

Március 22-én a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség központi, illetve területi vezetőségeinek néhány tagja látogatott egyetemünkre: **Vajó Péter**, a KISZ KB titkára, **Somogyi Imre**, a KISZ budapesti bizottságának első titkára, **Soós Pál**, a KISZ KB egyetemi és főiskolai osztályának vezetője és **Ilesik Imre**, a IX. kerületi KISZ-bizottság első titkára.

Jelen volt a megbeszélésen **Kahulits László**, az egyetemi pártbizottság titkára, **Varga Sándor**, a pár vb ifjúsági felelőse, továbbá egyetemünk KISZ végrehajtó bizottságának és a Közgazdász szerkesztőségének néhány tagja.

A munkaértekezlet célja a KISZ legaktuálisabb problémáinak megvitatása volt, különös tekintettel a március 18-án rendezett nyílt vitában elhangzottakra.

A több mint háromórás megbeszélés során egyetemünk képviselői részletekbe menően tájékoztatták a felsőbb vezetőket az ifjúsági mozgalom itteni tapasztalatairól és az ebből adódó következtetésekről, előterjesztették KISZ-szervezetünk kéréseit a hatékonyabb mozgalmi munka megteremtése érdekében. Vendégeink válaszoltak kérdéseinkre és ígéretet tettek eleve-nebb kapcsolatok kialakítására.

SZÍNHÁTSZÓK

Mint ismeretes, tanév elején újjáalakult egyetemünk színjátszó- és szolista csoportja. Újjáalakult, mert negyedéves tagjai visszavonultak, mások különböző okok miatt leálltak, és így a sok elsőéves hallgató lett a további munka bázisa.

Visszatekintve átszervezett csoportunk elmúlt fél évére, elmondhatjuk, hogy javuló munkát végeztünk.

A „Korbácsos ének” című világirodalmi összeállítás volt első félévi munkánk. Csoportunk minden tagja tudása javát adva készült fel a tatabányai bemutatóra, amely szép sikert hozott. Sajnos, a Makarenkó utcai kollégiumban megtartott előadás kellemetlen meglepetése volt a hallgatóink részéről megnyilvánuló gyér érdeklődés. Szolistaikkal lelkes munkája aktívabb szervezést követel kultúrosainktól, nagyobb erkölcsi támogatást hallgatóinktól!

Jelenlegi fő feladatunk a Karinthy-estre való felkészülés. E műsor keretében Karinthy Frigyes egész munkásságáról kívánunk képet adni, hogy április 26-án irasművészet teljes gazdagságában mutassuk be hallgatóinknak az „Igy irtok ti” népszerű szerzőjét.

A műsorra való felkészülés mellett tovább csiszoltuk a „Korbácsos ének” című műsorunkat, amelyet március 20-án, a Felszabadulási Kulturális Szemle keretében nagy sikerrel adtunk elő a XI. kerületi Művelődési Otthonban. Előadásunkat a zsűri aranyéremmel jutalmazta. Szeretnénk április elején az előadást a Makarenkó utcai kollégiumban megismételni — reméljük nagyobb érdeklődés mellett.

Bánki Frigyes

Az Egyetemi Színpadról

Tulajdonképpen nem kell bemutatni az Egyetemi Színpadot, hiszen szinte mindenki meg tudná mondani, hogy a Pesti Barnabás utcában, a Százéves-szel szemben az ELTE épülete alatt működő kulturális intézményről van szó. Idáig rendben is van. És most jön a de! Az egyetemi elnevezés — félreértések elkerülése végett — nemcsak az ELTE karaira vonatkozik, hanem egyéb oktatási intézményekre is. A színpad célja tudniillik éppen az, hogy az egyetemistáknak az átlagtól sokban eltérő, igényeit figyelembe vevő műsora állítson össze. Sok te-

kintben nem tud, és nem is akar a „nagyokkal” konkurálni. Igényes, gondolatgazdag, bátor összejelentései, filmsorozatai, hangversenyei azonban több figyelmet érdemelnek tőlünk, közgazdászoktól is.

Tisztelet a kivételnek, ugyanis közgazdász csak elvétve ha találkozunk a színpad nézőterén. Ebből persze nem kell rögtön egyértelmű következtetéseket levonni. Mindenesetre felvetődhet a kérdés, mi is lehet az oka annak, hogy az Egyetemi Színpad műsorait oly kevés közgazdász tiszteli meg jelenlétével.

Nem tartják esetleg egyesek „igazi” színháznak, amely komoly, művészi, korszerű előadásokat produkálhat? Nem célok, hogy ezen a helyen most részletesen méltassam a színpad munkáját, hiszen előadások önmagukért beszélnek.

Hogy csak az elmúlt hetek műsorait említssem. Vegyük például a Horizont legutóbbi tematikus számát, a francia kiadást, melyen, többek között egy nálunk színpadon még nem játszott Anouilh egyfelvonásos, a Medea-t hallhatjuk. Vagy az Universitas együttes merész hangú, szellemes „Mit fizetnek” című politikai kabaréját.

De hol voltak a közgazdászok? Esetleg baj van a szervezéssel? Ami azt illeti, kultúrosaink több figyelmet szentelhetnének az egyéb színházi és mozi szervezések mellett az Egyetemi Színpad műsora népszerűsítésére.

Rendszeres kapcsolatot kellene a színpaddal kötépnünk saját jól felfogott érdekeinkben, hiszen ez ragyogó, mondhatni, soha vissza nem térő alkalom a művelődésre.

— brill —

Érdekes vita a szociológiáról

Hírt adtunk már a Rudas László utcai kollégium filozófia szakcsoportjának eredményes működéséről. A csoport legutóbb a szociológiával foglalkozott, s ennek várakozáson felüli sikere volt. A mintegy 15 résztvevő közül eddig kevesen foglalkoztak rendszeresen szociológiai kérdésekkel. Valamiféle elképzelést persze mindenki kialakított magának a szociológia szerepéről, jelentőségéről, de az igen eltérő és hiányos volt.

A vitaindító könyvismertetésekben általános elvi kérdések és a burzsoá szociológia problémái szerepeltek. Magyarországon sajnos még mindig elhanyagolt terület a szociológia. Mindössze 6 függetlenített szociológusunk dolgozik, míg Lengyelországban 1200. Ezt a lemaradást sok mindennel lehet magyarázni, de megérteni így is nehéz.

A szakcsoportüléseken Gazsó

Reichenbach a műalkotás menetében átugrott egy fokot: a valóság újjáteremtését. Ahelyett, hogy újjáalkotná a valóságot, díszletek és színészek segítségével, inkább behatol a valóságba, s onnan emeli ki művének alkotóelemeit. Ezeket a befogott valóság-egységeket azután osztályozza, elrendezi, egymással kapcsolatba hozza, csoportosítja egy pontosan meghatározott szerkezet követelményeinek megfelelően. Ez a szerkezet eléggé hajlékony ahhoz, hogy a csiszolatlan valóság-egységeket is magába fogadja, de ugyanakkor eléggé szilárd is, hogy ökonomikus rendet teremtsen és távol tartsa az esetlegességet és véletlenszerűséget, mely idegen a művésztől. Így válik az elcseszett kompozícióvá; a realitásból született film új realitássá válik, ám előbb megtermékenyítette egy alkotói szándék.

Rendkívül érdekes ennek a módszernek a gyakorlati alkalmazása is Reichenbach-nál. Nem a valóság irányítja őt, hanem ő avatkozik be állandóan és alkotó módon a valóságba. Erről tanúskodnak a felvételei: egyáltalán nem törekedik objektivitásra, a valóság vizuális és akusztikus anyagból kizárólag azt választ-

Nyelvi köri hír

Március 31-én, szerdán este 6 órakor a francia nyelvi kör klubestet rendez. A programban szerepel francia lemezek hallgatása, majd szellemi vetélkedő. A francia nyelv iránt érdeklődőket szeretettel várja a kör vezetősége.

Ferenc is részt vett, aki az értelmiség körében végez munkaszociológia vizsgálatokat. Van-e elidegenedés? Milyen tényezők hatnak? Milyen mértékű az emberek érzelmi azonosulása munkájukkal?

Izgalmas kérdések ezek. Nem elég általánosságban felmérni az anyagi-gazdasági viszonyok összefüggéseit a tudati ideológiai szférával. Konkrét kutatásokra van szükség ebben a témakörben is.

Szó volt az ülésen arról, hogy a szociológia eredményeit, következtetéseit jó lenne gyakrabban figyelembe venni a gazdasági döntések-nél.

A vita sikeréhez nagyban hozzájárult az előadók felkészültsége és a meghívott vendégek segítségével. Remélhetőleg a következő ülés témáját, az egzisztencializmus marxista bírálatát is ilyen érdeklődés fogja kísérni.

Lelkes Anna

Színházjegyek kaphatók

Április 8-ra: Vigaszínház. ZOO — AVAGY AZ EMBERBARÁT GYILKOS.
 Április 17-re: József Attila Színház: — BECKET.
 Április 21-re: Vigaszínház: AMERIKAI ELEKTRA.
 Április 21-re: Vidám Színpad: TÖBB NYELVEN BESZÉLUNK.
 Április 22-re: Erkel Színház: BALETT-EST.
 Jegyek mindennap a 11 órai szünetben kaphatók a kultúrosztályon (Iszt. 60.).

Szellemi vetélkedő

A nemzetközi ismeretek szak első évfolyamának hallgatói — politikai kör keretében — szellemi vetélkedőt rendeztek, melyre meghívták a tanszék képviselőit. Kende István és Juhász Gyula elvtársak is.

E vetélkedő célja az volt, hogy a csoporttagok könnyed, játékos formában számot adjanak általános, elsősorban politikai tájékozottságukról, olvasottságukról. A kezdeményezés sikeres volt: a jelenlévők végig élénk figyelemmel kísérték a játékot, a versenyzők alapos felkészültségről, széles körű ismeretanyagáról tettek tanúbizonyságot.

Négy, egyenként 3-3 főből álló csapat versengett egymással, s a két legjobb jutott a döntőbe. A kérdések összeállítói és a játék vezetői Halász György és Lipovecz Iván voltak.

Az első rész a NATO-val, SEATO-val, CENTO-val, valamint a Varsói Szerződéssel, illetve ezek egy-egy európai tagállamával kapcsolatos kérdéseket ölelt fel. Az első fordulóban négy ország 3-3 városát kellett a versenyzőknek kitalálniuk városonként 2-2 politikai, történelmi, művészeti vagy egyéb ismeret alapján. Majd a csapatok írásban válaszoltak néhány kérdésre.

„Ilyen nagy szív”

ja ki, amit művészi inete sugalmaz számára. Felvevőgépek objektívje nem pártatlanul regisztrál, hanem mindig az alkotó szemével „lát” (ebben bizonyára része van annak, hogy Reichenbach maga kezeli a felvevőgépet.). Ez adja Reichenbach beállításának sajátos varázsát: a nyers valóság-egységeket s egy szubjektív látás sajátos jegyei fémjelzik.

A maga teljességében azonban ez a módszer a montázsban bontakozik ki. Míg a felvételeknél, bármennyire szubjektív nézőpontból készültek is, uralkodó a kivülálló megfigyelő attitűdje, az anyag elrendezésében és összeállításában azonban már az alkotó — Reichenbach esetében: a költő — dominál.

És ez az, amiben egy egész világ választja el Reichenbachot a cinéma veríté többi alkotójától. Rouch, Ruspoli, Drew, Leacock és a többiek szinte görcsösen tapadnak a valósághoz, többnyire a „mezítelen” valósághoz, és a valóságnak ez a formátlansága, nyers közvetlensége műveik

legfőbb varázsa. Reichenbach számára azonban a valóság csupán nyersanyag, amelyből személyes művet formál. Így válhatott az Amerika egy francia szemével c. filmje egyszerű dokumentum helyett egy Amerikáról szóló szubjektív tanulmánnyá, és így válhatott az Ilyen nagy szív mosolygós lélektani költeménnyé.

Érdekes és figyelemreméltó kísérlet, mely joggal nyerte el 1962-ben a legnagyobb francia filmelismertést: a Delluc-díjat.

Homoródy József

a Filmtudományi Intézet munkatársa

★

Felhívjuk az érdeklődők figyelmét, hogy az Ilyen nagy szív című filmet egyetemünk filmköre április 7-én, szerdán este 7-7-kor mutatja be az I. előadóban. Jegyek válthatók a kultúrosztályon (Iszt. 60.) naponta a 11 órai szünetben.

Április 28-án, szerdán este fél 7-kor pedig a filmkör bemutatja a Szerelmem Hirosima című filmet. Jegyek az április 7-i előadással együtt válthatók a kultúrosztályon.

a KIUB műsora

Április 1-én, csütörtökön este fél 7-kor:

Saarbrückenben jártunk

Egyetemünk delegációjának élménybeszámolója Nyugat-Németországban szerzett tapasztalatairól.

Április 5-én, hétfőn este fél 7-kor:

Komolyzenei lemezezt

Műsor: Csajkovszkij: B-moll zongoraverseny, (S. Richter) Fischer: Az Alpoktól délre Gershwin: Kék rapszódia (A műveket László Anna ismerteti)

Április 8-án, csütörtökön este fél 7-kor:

Louis Nadal

a l'Humanité magyarországi állandó tudósítója látogat el a klubba, hogy válaszoljon a sajtóval kapcsolatban feltett kérdésekre.

Tudósítás párbeszédben

Az új színházat keresem...

Ezzel léptem be a kultúrosztályra. Kérdésemre Cserjés Teréz és Turán Éva jelentkezik.

— Tehát ketten?...
 — Igen. Így könnyebb. Előfordulhat, hogy például nem érek rá. Ilyenkor Éva fogadja a jeleket. Nincs fennakadás, egyikünk mindig szolgálatban van.

— Helyes az elgondolásokot. Szeretnék munkákról egyet, s mást kérdezni. Hány színházzal vagytok kapcsolatban?

— Operaház, Erkel Színház, Vigaszínház, József Attila Színház, Madách Színház, Vidám Színpad — ez eddig hat. A Nemzetivel és a Tháliával most keressük a kapcsolatot.

— Hogyan választjátok ki: mikor, melyik előadásra, milyen darabra szervezték?

— Az eddigi gyakorlat szerint a szervező kihozott mondjuk 50 jegyet egy jól futó darabra, aztán amennyit vettek, vettek, a többi ment vissza. Ezen változatni szeretnénk. Konkrét igények alapján kinek-kinek a legmegfelelőbb időpontra hozzuk a jegyet. Természetesen a központi — egy-egy exponált előadásra való — szervezési formát is meg hagyjuk, erről külön tájékoztatjuk a hallgatókat.

— Egyéni kívánságokkal — például hangverseny, kabaré, irodalmi összeállítások — is fordulhatnak hozzátok?

— Hangversenyre általában bérletet árusítunk, a többivel nem foglalkozunk.

— Milyen propagandaeszközök vannak a hallgatók hogyan értesülnek: mikor és mire válthatnak jegyet?

— Rendszeresen hirdetőnk a bejáratú táblán. Itt sokan hirdetőnek és sajnos vannak, akik nincsenek tekintettel a kiírt szövegre, beletörölnék, letörlik. Ezért plakátokat helyezettünk el a második emeleti falitáblán, és újabban a klub mellett is. A színházak havi programja a kultúrosztály előtt olvasható.

— Titeket mikor és hol találhatunk meg?

— Mindennap a 11 óras szünetben a kultúrosztályon.

— Lapunk egy másik cikkében frünk az Egyetemi Színpadról, annak gyér közgazdász-látogatottságáról. Ezzel kapcsolatban tudnátok valamit mondani?

— Tény, hogy érdeklődnek előadásai iránt, és eddig kénytelenek voltunk elutasítani őket. Szeretnénk mi is árusítani jegyvet, és utánanéznünk: lehetséges-e?

Várad György

Teremavatás

A nyitás előtti pillanat... Bikics elvörös rövid beszédében szól a próbatéren építőiről, az együttes régi erényeiről és új feladatairól, majd a szalag elvágásával átadta a helyiséget.

És az első próba. Az arcokon feszült figyelem, a kézartáson még van mit javítani, de fő, hogy ismét fedél van a fejük felett.

(Fotó: Várad)

JÖN! JÖN! JÖN! JÖN!

Közalapítvány NAPOK

Vélemények, ötletek, gondolatok

Az utóbbi időben több bíráló jellegű cikket olvashatunk tanulmányi munkánk, mozgalmi életünk hibáiról. Az érintett KISZ-vezetők nem egyszer sértve is érezték magukat, mások lekicsinyelő hangon nyilatkoztak az elemző, jóindulatúan segítő akartó törekvésekről.

Közben lezajlottak a KISZ-csoportok munkaértekezletei, melyeken jól ismert kérdésekről folyt a vita.

Ez alkalommal a nevelőtanárokhöz fordultunk. Felkerestük Denkinger Géza, Komjáti Zoltán, Molnár László és Ligeti Sándor elvtársat, mondják el elsősorban a munkaértekezleteken szerzett tapasztalataikat.

Az értekezletek hasznosságáról, funkciójáról egyöntetű volt véleményük. Ahol a nevelőtanár csak egy kicsit is törődik csoportjával, s ahol a csoporttagok között minimális közösségi szellem is él, ott magától értetődik a végzett munkát közösen értékelő összejövetel.

Nem elegendő viszont pusztán feltárni az eredményeket — mondotta Komjáti elvtárs és két tizedes átlagjavulást eseten nagyban „hozzárnázni”. Különösen, ha a jobb eredmény nem egészen a szorgalom gyümölcse és a lehetőségektől messze elmarad.

Ligeti Sándor szerint a munkaértekezlet hasznossága többnyire a csoportban uralkodó légkörön múlik. Az ő csoportjában őszinte hangot tapasztalt, és a negatív hangadókra a kollektíva közösen próbált hatni. Ehhez Molnár László hozzátette, hogy az élénk hangulat és a kritikai szellem csak akkor lesz eredményes, ha ez tettekben is megnyilvánul, például egymás segítségében, a gyengébbekkel való törődésben.

A közös tanulásban rejlik előnyöket Denkinger elvtárs véleménye szerint a diákok nem használják ki.

Mi a véleményük arról, hogy a tanulmányi munka értékelését a hallgatók egyéni önkritikája alapján végezzék — tehát mindenki külön ismeresse eredményeit, önmaga tárja fel mulasztásait, hibáit.

Egyetérttek azzal, hogy ennek több előnyös oldala lenne, viszont Denkinger elvtárs felhívta a figyelmet, milyen problémák adódhatnak belőle:

„Alkalmazása könnyen sablonos, sematikus lehet, magában rejtethi még annak veszélyét is, hogy egyesek „szólamokkal” védik helyzetüket, s utána minden marad a régiben.”

Milyen tapasztalatokat szereztek az elmúlt két évben az új ösztöndíjrendszer nagyobb ösztönző erejéről?

Komjáti Zoltán válaszolt erre:

„Tapasztalatom szerint az ösztöndíj nagysága mindenkor a hallgató szeme előtt lebeg, de csak egy bizonyos határig. Vagy a jobb rendűség színvonaláig, vagy pedig — s ez gyakran tapasztalható — az első utóvizsgáig.

A tanulás előmozdításában az anyagi ösztönzők mellett nagyobb szerepet kellene biztosítani a többi indítéknak. A munkaértekezleten a hallgatók alaposabban foglalkozhatnak ezzel a nagyon is lényeges problémával.”

Petres Sándor

Előadótípus

Az előadások minősége és a fegyelem

Napjainkban gyakran esik szó egyetemünkön az előadások alatti fegyelemről és az előadások minőségéről — külön-külön. Az előadók sokat panaszkodnak arról, hogy a hallgatók magatartása nem megfelelő, és a fegyelmelési problémák megzavarják az előadások folyamatosságát, lehetetlennek teszik azokat normális menetűvé. A hallgatók pedig panaszkodnak az unalmas, száraz és nem elég színvonalas előadások miatt.

Egészében el kell ismernünk, hogy a fegyelem valóban nem kielégítő, s azt is, hogy ezért döntő mértékben mi, diákok vagyunk felelősek. Ugyanakkor meggyőződésünk, hogy a fegyelem és az előadások minőségi színvonala összefüggésben áll egymással. Az első évfolyam iparkodnak matematikai előadásain például ez ideig egyszer sem adták fegyelmelési problémáit, s ez nemcsak a tantárgy különleges súlyának tulajdonítható.

A fegyelem szempontjából az is számottevő, hogy a hallgatók mennyire érzik egy-egy tárgy, egy-egy előadás fontosságát. Ez különösen az I. és II. évfolyamokon, az úgynevezett alapozó tárgyaknál probléma.

Több tényező együttes hatására olyan szemlélet alakult ki, hogy egyes előadásokra nem érdemes bejárni, és ha a katalógustól való félelem miatt sokan mégis „bekényszerülnek”, akkor sem látják értelmét figyelni vagy jegyzetelni.

Külön említendő a felolvasás jellegű előadások. Tapasztalat szerint a fegyelem itt a leggyengébb, amin végső soron nem lehet csodálkozni. A hallgatók hamar kifejezést adnak véleményüknek, mondván, hogy „olvasni mindenki tud”. Az előadó tekintélye, az egész előadás jelentősége csökken szemükben, figyelmük másfelé terelődik.

Nem lehet tehát egyszerűen úgy felfogni a kérdést, hogy a diákság szándékosan, mintegy passzívból zavarja az órákat. Mint mindig, e kérdésnél is az okokat kell megnézni. Az okok egy része az, amiről eddig nyilvánosan legtöbb szó esett, hogy baj van a hallgatók munkafegyelmével, öntudattal, hogy nem használják ki az előadások révén kapott tanulási lehetőségeket stb. Viszont a jó előadásnak becsülete van a hallgatók körében, s ez tükröződik többek között a katalógustól függetlenül magas jelenléti arányban és a jó fegyelemben. Megéri tehát időnként a szűken értelmezett szakmai színvonalon túlmenően megnézni az előadásokat hatékonyságuk, színvonaluk oldaláról.

Nem elég azonban csak az előzőkről szólni, azokat elismerni. S ez a dolog másik oldala. Mondottuk, hogy a hallgatók általában nem „csak úgy” fegyelméletlenek. Az előadások magas színvonalra, amely a probléma megoldását hatékonyan elő tudná segíteni. És nem csak ez. Szükségessé tartanánk, hogy oktatóink lássák be: a dolog nem kis részben rajtuk múlik, s nagyobb megértéssel, segítőkészséggel jelentősen elő tudják segíteni a helyzet javulását.

Gállik Mihály

Tíz nap Nyugat-Németországban II.

UNIVERSITÄT DES SAARLANDES

Egyetem a zöldben

A várostól körülbelül négy kilométerre táblák jelzik, hogy az út rövidesen elágazik az egyetemhez. A letérő út ugyanúgy fák között fut tovább, mint eddig az országot és egy diadalív szerű kapu átvezet az egyetem városba. Parkos terek, épülő vasbetontornyok és régebbi téglapépületek váltják egymást. Körben hegyek és erdők zárják le a katiánt.

Az Universitát des Saarlandes 1948-ban létesült. Helyén korábban német, majd francia laktanyák álltak, ezek az épületek alkották az új egyetem alapjait. Építése és bővítése a Saarvidéki költségvetésének tetemes hányadát képezte, de nagy összeggel járult hozzá a bővítéshez a szövetségi kormány is. Jelenleg is állami egyetem, de működik mellette a többnyire magyagon emberekből álló Universitát des Saarlandes Baráti Köre, melynek szerepe elsősorban az egyetem anyagi támogatása.

A különböző karokon együttvéve 6500 diák tanul. Ebből 200 külföldi ösztöndíjas. A közgazdasági fakultásnak 1600 hallgatója van. Oktatási rendszerükre az úgynevezett „akadémiai szabadság” jellemző. Ez azt jelenti, hogy csak-nem minden foglalkozás fa-

ran csak az előadáson készített jegyzetek szolgálhatnak alapul a szóban forgó stúdium tanulmányozásához. Sokszor még az egyébként igen nagy könyvtárral rendelkező könyvtárban sem talál olyan munkát, melyből megfelelően megtanulhatna a professzor által előadott anyagot, nézeteket. Így azután az előadásokon fegyelmelési probléma nincs. Megjegyzem, a professzor, ha egyszer már meghívták az egyetemre, gyakorlatilag teljes szabadsággal rendelkezik tantárgyának tartalmát és követelményeit illetően.

A szemináriumokon bizonyos értelemben más a helyzet. Egyes szemináriumokon a részvételhez esetleg felvételi vizsgát kívánhatnak meg, hogy meggyőződjének az alapismeretéről. A szemináriumon mindenki kap egy témát, melyről referátumot tart, és ezt közösen megvitatják. Ez a mi szakszemináriumi rendszerünkhez hasonló. A szemináriumot a professzor vezeti és többnyire asszisztensei is részt vesznek rajta.

A gyakorlatokon és a szemináriumokon való részvétel kötelező. Két igazolatlan hiányzás a szemináriumról való kizárást vonja maga után, azaz nem igazolják a szeminárium elvégzését.

rendszer mellett az első évfolyam hallgatóinak 80 százaléka nem csinál semmit. Kísérőnk, amikor ismertették velünk ezt a rendszert, hangsúlyozták a kötelező vizsgák előnyét. Eppen ezért a mostani elsőévesek számára már bevezették, hogy két félév után vizsgáznuk kell általános közgazdaságtanból és általános üzemgazdaságtanból. Ezt a vizsgát kétszer ismételtetik, s aki nem tudja letenni, annak el kell hagynia az egyetemet!

57 százalékos rekord

Az egyetemi diákságot a *Studentenschaft*, a diákparlament vezeti és képviseli. Ez politikamentes szervezetnek tekintik magát és a diákok érdekvédelmét tartja feladatának tanulmányi, szociális, kulturális és sportkérdésekben, amellyel kapcsolatot tart néhány külföldi egyetem diákszervezetével. Az egyetemi szenátusban és a dékáni tanácsokban a diákparlament 2-2 tagja is részt vesz, akik a diákokat érintő kérdésekben szavazati joggal rendelkeznek. A diákparlament kialakult demokratikus mechanizmus alapján működik.

Minden 200 hallgató választ egy küldöttet, a választás karonként történik. A jelöléshez öt ajánló kell, az ő aláírás-

Az egyetem legújabb létesítménye

régi épületekben, melyeket laktanyákból alakítottak át, három- és négyágyas szobák vannak. Ezekben 30 márka a lakbér.

A kollégiumot egyetlen választott diák vezeti a folyosófelelősök segítségével. Igazgatók, nevelőtanárok, gondnokok nincsenek. Ennek ellenére mindenütt rendet és tisztaságot találunk.

A fiúdiákotthonban este 10-ig, a lányoknál este 9-ig mindenki fogadhat vendéget.

A diákotthonban néhány szoba falán világtérképet látunk, melyeken rajzolt vonalak jeleztek gazdájuk eddig megtett utazásait. A német diákok sokat utaznak, elsősorban Franciaországba és Angliába, de átrándulnak az Egyesült Államokba és Kanadába is. Utazásuk költségeit nem ritkán saját maguk fedezik.

Amikor első diákotthoni látogatásunk során egy vidám, szőke fiú szívélyesen vezetett szobájához és kinyitotta az ajtót, meglepődve látta, hogy a könyvespolc mellett, a falról egy nagy Lenin-kép mosolyg ránk.

Válaszaiból megtudtuk, hogy amerikai, aki most Saarbrückenben tanul. Korábban járt a Szovjetunióban, és onnan hozta a képet magával. Sietett megnyugtanni minket, hogy a képek nála nincs politikai jelentősége, csupán egy elajándékozott Amerika-térképet helyettesít szobája falán, mert egyébként túlságosan üres lenne. Hogy mások mit szólnak hozzá? Kollégái politikai intelligenciáját méri le rajta. Előfordult, hogy valaki, meglátva a képet, megkérdezte, vajon Ulbrichtot vagy Thälmannat ábrázolja-e.

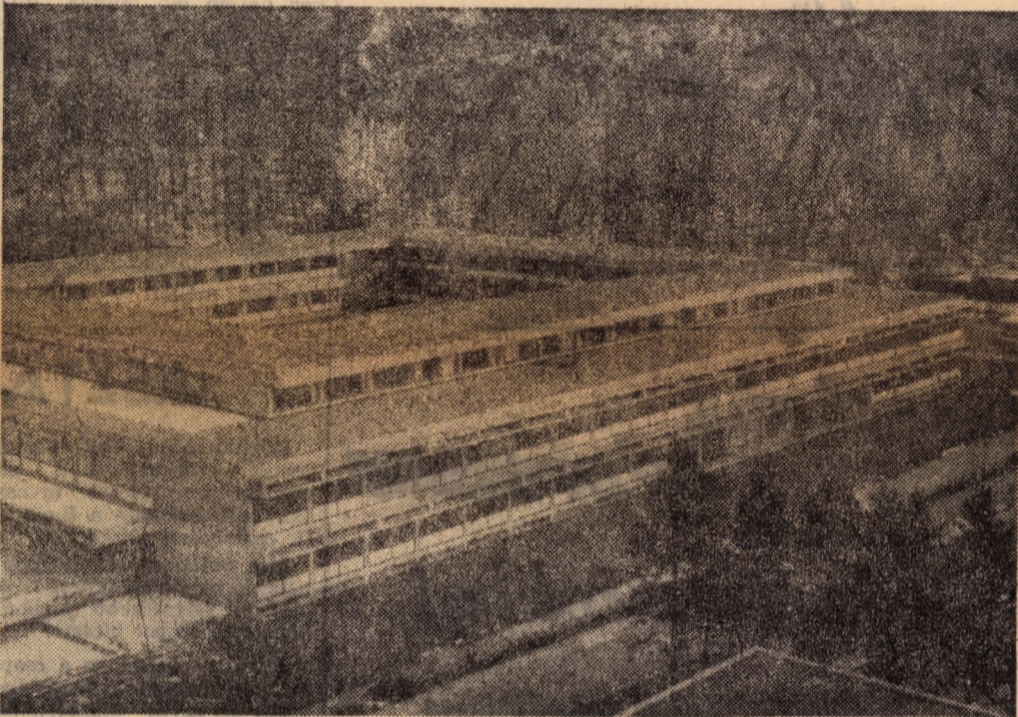
Az ösztöndíj és kölcsön kombinációja

Az egyetemisták 20-25 százaléka kap havi 150-300 márka ösztöndíjat. Jelenleg az ösztöndíj függ a szülők jövedelmétől is, de ezt hamarosan megszüntetik. Az ötödik szemeszter után az ösztöndíj felét kölcsönképpen kapja a hallgató, amit a végzés után 6 év múlva kezd törleszteni. Ha valaki a szokásos 4 év után nem teszi le az államvizsgát és tovább is az egyetemen akar maradni, kaphat ugyan ösztöndíjat még két szemeszteren keresztül, de ezt már teljesen egészében kölcsönként.

A tandíj egy szemeszterre 60 márka, mely a társadalombiztosítást is magában foglalja.

Ha arra kerestünk választ, hogy meg tud-e élni egy diák az ösztöndíjából, azt mondhatjuk, hogy a legfelső határon levő 300 márka is csak az alapkiadásokat fedezi, teljes ellátásra nem elegendő. Így a diákok vagy szüleiktől kapnak támogatást, vagy dolgoznak a szünidőben. Az oktatási rendszer is igazodik ehhez, ami eltér a mi beosztásunktól, mert a nyáron is folyik az oktatás, viszont március-április, valamint augusztus-szeptember-október hónapokban szünet van.

Goldperger István (Folytatjuk)

A közgazdasági fakultás épülete

kultatív vagy alternatív. A diploma megszerzéséhez az államvizsga letétele szükséges.

„Akademische Freiheiten”

A közgazdasági fakultáson tulajdonképpen két szak van: közgazdász és üzemgazdász. Mélyebb specializáció nincs. A hallgató, miután beiratkozott egy szemeszterre, összeírja magának a professzor által meghirdetett előadások és szemináriumok közül azokat, melyeket látogatni kíván.

Az előadásokon való részvétel nem kötelező, de tanácsos, mert a hallgató számára gyak-

Diplomamunka és államvizsga

A szemináriumok igazolására azért van szükség, mert ahhoz, hogy valaki a képzési idő elteltevel államvizsgára jelentkezhesen, meghatározott számú „Schein”-nel kell rendelkeznie. Ezt vagy szemináriummal vagy úgynevezett klauzúrák, azaz zárthelyi dolgozatok megírásával szerezhetik meg.

A közgazdasági specializáción politikai gazdaságtanból, közgazdasági elméletből, pénzügyből (gyakorlati) jogból (szóbeli), statisztikából, általános üzemgazdaságtanból és egy alternatív tárgyból például gazdaságtörténetből kell igazolással rendelkezni. Ha ez megvan, a hallgató diplomamunka-témát kér a professzortól. Ezen a közgazdász 2 hónapig, az üzemgazdász 6 hónapig dolgozhat.

Ezután kerülhet sor az államvizsgára, ahol a fenti tárgyakból egyenként 5 óras írásbelin kell kifejténiük egy-egy témát, majd az államvizsgabizottság előtt kell megvédeniük diplomamunkájukat. (Mint nálunk is hasznosítható érdekességül jegyzem meg, hogy ezeken az írásbeliken a dohányzó és a nem dohányzó hallgatók külön terebben helyezik el, hogy mindenki jól érezze magát).

Egyesek, hallgatók és oktatók, egyaránt helytelenítik azt a túlzott szabadságot. Ilyen

sukkal függesztik ki a jelölt fényképét, rövid életrajzát, és programját a menzán vagy kollégiumban levő falújságra. A kijelölt szavazónapon a diákok diákigazolvánnyal mennek szavazni. (Aki szavazott, annak bejegyzik a diákigazolványába, hogy ne mehessen többször). Meg kell jegyezni, hogy a szavazásnál nincs túl nagy bolongás. A legutóbbi alkalommal a diákok 55 százaléka ment el szavazni. Ez igen magas arányt számít a német egyetemeken. Ettől magasabb arányra csak Nyugat-Berlin egyetemén volt példa, ahol 57 százalékat értek el.

Alkalmunk volt részt venni a diákparlament egyik ülésén. Ott-tartózkodásunk idején éppen a sportköltségvetést vitatták meg. A témához sokan szölköztek hozzá, a hozzászólások rövid és meglehetősen szenvedélyesek voltak, legtöbbször után a padon kopogással jelezték egyetértésüket a résztvevők. Taps helyett nálunk ez a tetszésnyilvánítás módja. A költségvetés egyes tételeiről külön-külön szavaztak.

Lenin-kép a diákotthonban

A hat és félezer hallgatónak körülbelül egyötöde lakik diákotthonban. Az újonnan épített diákotthonok valóban irigylésre méltóak. A kicsi, egyszerűes szobákban íróasztal, könyvespolc beépített szekrény és fekvőhely van. Minden folyosón konyha, mosókonyha, néhol még cocabólás automata is. Itt a lakbér 70 márka egy hónapra. A

Fotópályázat

A Magyar Fotóművészek Szövetsége a FIAP (Nemzetközi Fotószerkesztési Szövetség) felhívására fényképpályázatot hirdet fiatal fotóamatőrök és hivatásos fotósok számára. A pályázaton részt vehet bárki, akinek életkora nem haladta meg a 25. évet. A pályázat célja a fiatal tehetségek felnevelése és aktivizálása, valamint a magyar fotóművészet és fotókultúra feltrissztése és a jövő fotóművészeinek elnevelése.

Pályázati feltételek
A pályázat témája kötetlen. Beküldhető személyenként 4 db fekete-fehér fénykép 18x24 cm méretben. Minden kép hátlapján a következő adatokat kell feltüntetni:

- a) a szerző teljes nevét, pontos lakcímét, születési évét, b) a kép címét.
- Beküldési határidő: 1965. július 1. Cím: Magyar Fotóművészek Szövetsége, Budapest, VI., Gorkij-fasor 38. A borítékra kérjük feltüntetni az „Ifjúsági pályázat” jelzést.

Pályadíjak:
I. díj: 1000.- Ft
II. díj: 750.- Ft
III. díj: 500.- Ft

Ketten

Beszélnék

- Baj van a KISZ-szel.
- Baj.
- Nem megy az egész.
- Nem megy...
- Megrekedt egy ponton.
- Megrekedt...
- Nem fejlődik...
- Nem.
- Nem tölti be a feladát...
- ...feladatát.
- Csak teher az ifjúságnak.
- Teher.
- A tagsági könyv csak papír...
- Vörös.
- Mi vörös?
- A tagsági könyv.
- Főlösléges a KISZ...
- Főlösléges.
- Az ifjúságnak nem érdeke, hogy KISZ-tag legyen.
- Nem érdeke.
- Csak társadalmi munkát kérnek mindíg...
- Csak.
- Csak kérnek, de nem adnak!
- Kérnek.
- Minek akkor az egész?
- Minek?
- Tömegszervezet...
- Tömeg.
- Felhígult!
- Fel...
- Ez így nem mehet tovább!
- Nem mehet!
- Valamit kéne tenni!
- Igen, de mit?
- Valami nagyszabású átszervezést...
- Úgy van. Átszervezést.
- De milyet?
- Nagyszabásút...
- De azon kívül?
- Igen azon kívül?
- Újjászervezni az egészet!
- Újjászervezni!
- Kiszűrni a nem idevaló tagokat!
- Kiszűrni!
- Rámutatni a hibákra!
- Rámutatni!
- Inkább kevesen, de színe-java legyen az ifjúságnak.
- A színe.
- Öröm legyen KISZ-tagnak lenni!
- Öröm legyen?
- A KISZ szervezne kirándulásokat, szórakozási lehetőségeket nyújtana, öntudatot adna az embereknek!
- Felséges lenne!
- Nyaranta üdülést szervezne Floridába, vagy Szociba.
- De jó lenne!
- Minden KISZ-tag kapna heti 50 forintot tagsági díjként.
- És tagbélyeget.
- Szabad lenne a hibákra is rámutatni!
- Szabad lenne.
- Nem lenne ellentét a vezetők és a tagság között.
- Nem lenne.
- Mindenki szívvel-lélekkel részt vesz benne!
- Szívvel-lélekkel...
- Tehát át kéne szervezni!
- At kéne.
- Milyen egyszerű lenne!
- Nagyszerű!
- Megcsináljuk?
- Meg.
- Na, akkor gyérünk! Főlmegyünk a KISZ vb-re és megbeszéljük a titkárral!...
- Azt már nem!
- Miért?
- A KISZ vb a második emeleten van. Ezért én nem mászok két emeletet.

— Rózsahegy! —

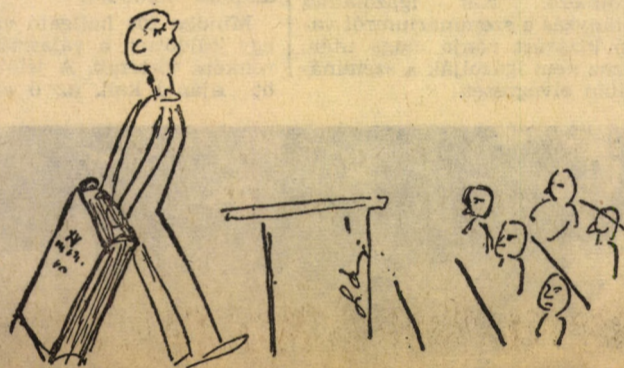
E HETI HIRDETÉSEINK

KIO
?
EKN
?
5000
?
stb.

A kollégista tavaszi fáradtsága!

— Képtelen vagyok elmenni az egyetemig!

— Előadásomban csupán saját tapasztalataimra fogok támaszkodni.

TALLOZÁS TESTVÉRLAPJAINKBAN

Már megint lemaradtunk!

Mars a sarokba!

AVAGY

új utakon a fegyelem megszilárdítása

A fáma szerint nemrég történt egyetemünkön az alábbi eset:

A teremben néma csend volt, állítólag még a légy zúgását is meg lehetett volna hallani, ha lenne ilyenkor tavasztól, akárcsak mutatásban is egy a kellemetlenkedő rovarból. Valakinek valami észbe jutott, és szomszédjához hajolt. Képtelen volt legyőzni szertelen nagy közlési vágyát.

— Alljon fel, aki beszélt! — dörrent fel az oktató, mert őszintén bosszantotta, hogy megzavarták logikus okfejtését. Hatan ugrottak fel, ebből öt leült, mert hogy nem őket vette észre az előadó.

— Jöjjön ki! — a diák szófogadó, kimegy. — Alljon a sarokba, háttal az évfolyamnak.

Röhögni senki sem mert — nem illik az egy komoly felnőtt egyetemistához — de kuncogott mindenki vesztül.

Mikor ezt hallottam, őszinte aggodalom fogott el: egy teremnek csak négy sarka van, a rendbontók száma néha sokkal több, hová áll a többi? Hát ezért határoztam el, hogy néhány szerény ötlettel segítsek az oktatói gondokon: Imígyen:

1. A kukoricatermelésben — tudtommal — nem állunk az európai ranglista élén, de népgazdaságunk néhány zsáknyit csak tudna nélkülözni! Ezt a tanteremben, a falak mentén szépen elszórnánk, s aki beszélt, erre térdepel.

2. Az állami költségvetést kevésbé terhelné meg kis jófogású husángok beszerzése. Lehetőleg fűzfából. Igen jó körmsöket lehetne adni velük. Persze lenne tarifa. Például, aki moziról beszélget előadás alatt — öt körmost

kap. (Ha magyar filmről tart beszámolót, csak hármat. Verrő a sors ügyis.)

3. Hetest kellene választani. Feladata leckenézésen kívül az önkéntes rendfenntartó hatáskörére terjedne ki. Aki megszólal, az bírságot fizet. Három közbeszólás — tizenegyes! A pofonokat esetleg a pedellus osztaná ki a gyakorlati órák keretében.

4. A folyósi fegyelem megszilárdítása érdekében első lépésként be kellene vezetni a forgalomkorlátozást. A folyosókon jobboldalon csak jönni, baloldalon csak menni lehet. Aki eltéveszt, zálogot ad a folyosóügyeletes oktatóknak.

5. Az előadások végzetével az évfolyamok az oktató vezetésével kézenfogva, kettesével mennének a kapuig. Körüben közzönnének: „Viszontlátásra!” Aki ezt nem tudja megtanulni, mondhatja, hogy „Előre!”

6. Aki óra alatt eszik — be kell zárni! Ha az illető visszaesős, súlyosbíthatna lehetne azzal, hogy kötelező olvasmányokat böngésszen.

7. Ha a gyermek annyira fegyelméletlen, hogy fenti figyelmeztetési módok egyike sem vezet sikerre, intőt kell adni neki! A büdös kölyöknek! Legsúlyosabb fokozat a Rektori Tanács „Fia (lánya) rendetlen, fegyelmeeze meg!” szövegű intője. A szülőknél kívül házastársak, estieként a hatodik életévüket betöltött gyerekek is aláírhatnák.

Jelen pillanatban több ötletem nincs, de ha az osztályfőnöki órán megkérnek, majd gondolkodom.

— ment

(Az Egyetemi Lapokból.)

SPORT

Élsportolóink közelről

Új sorozatot indítunk el, amelyben egyetemünk élsportolóit igyekszünk bemutatni, azokat, akik jelentős szerepet játszanak a magyar sportéletben, és közülük többen már nemzetközi sikereket értek el. Természetesen számukra nemcsak a sport létezik, egyetemi tanulmányaikat is sikerrel folytatják.

Első alkalommal Harcsár István, elsőéves belker. szakos hallgatónk mutatjuk be, aki eddig 23-szor öltötte magára a válogatott mezt.

— Gyerekkoromban két sport között ingadoztam. Asztalitenisztem a Vörös Meteor KÖZÉRT csapatában, és védtem a Fradi úttörő focicsapatában. Sokáig nem tudtam választani. 1959-ben már mint ifjúsági asztalitenisz-válogatott kerettag döntöttem az asztalitenisz mellett. A döntő lökést — más tényezők mellett az adta meg, hogy edzőnk a B-válogatott tartalékának jelölt „kétlakiságom” miatt. 1960-ban felnőtt válogatott lettem, és azóta kisebb megszakítással állandó tagja vagyok a keretnek. Legnagyobb hazai sikeremet az idei magyar bajnokságon értem el, két első és egy második helyezéssel.

Sportpályafutásomban bizonyos fordulatot jelentett, amikor három évi munka után felvettem az egyetemre. A tanulás és a sport sok időt követel, a kettő összeegyeztetése elég nehéz, de oktatóim segítségével ez sikerült. Kévszabadiidőmet hangverseny és színházlátogatásra használok fel.

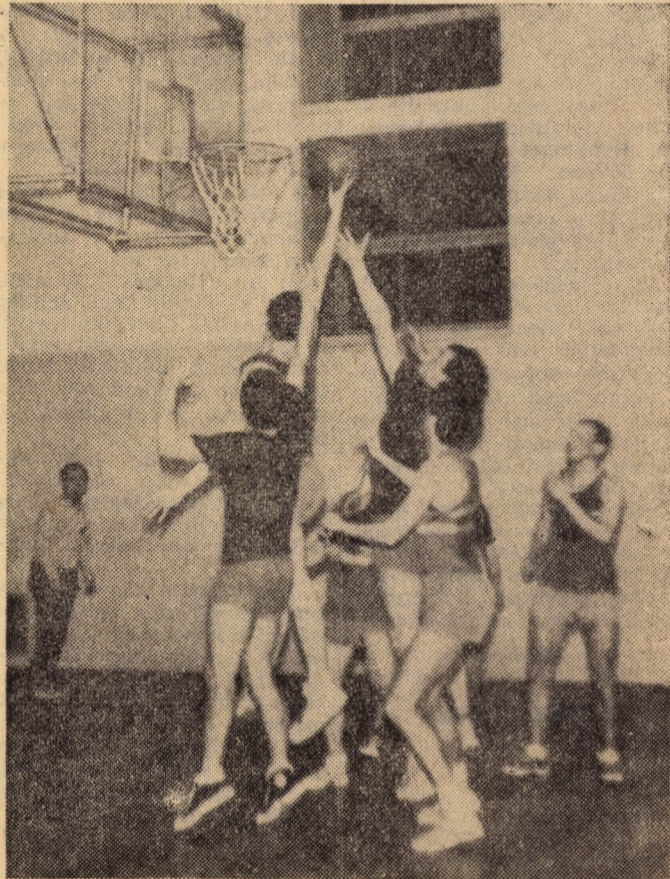
— Legközelebbi tervem? A ljubljana-i világbajnokságon megállni a helyem. Távlatban pedig, az egyetem sikeres elvégzése mellett a válogatott

keretnek is standard tagja gratulálunk és további jó eredményeket kívánunk!

Az eddigi szép sikerekhez

H. T.

Kosárlabda-csapatunk

(Fotó: Száva)

március 16-án a Testnevelési Főiskola csapatával elődöntő mérkőzést játszott. Az NB I. középmezonyéba tartozó ellenfél szemben csapatunk jó játékkal végig nyitlta tette a

küzdőmet és csak a hajrában dönt el a mérkőzés a TF csapata javára:

TESTNEVELÉSI FŐISKOLA
—KÖZGAZDÁSZ SC 75:68.

ASZTALITENISZ

Köztudomású, hogy asztalitenisz szakosztályunk első csapata az 1965-ös tavaszi őszi bajnokságban a Budapest II. osztályban játszik.

Mik voltak az okai, hogy a nemrég még a Budapest I. osztályban jelentősebb játékerőt képviselő csapat kiesett?

A múlt évben ez a csapat volt az egyetem szakosztályai közül az egyik „legöregebb”. A végzett és más csapatokhoz került játékosok távozása miatt igen meggyengült. A golyák között olyan játékosokat, akik számításba jöhetnek a második csapat összeállításánál, még nem sikerült találni.

A legsúlyosabb hiba az volt, hogy szeptember végétől az edzések száma szinte a nullára csökkent.

A bajt tetőzte a csapat kulcsemberének, Pesthynek — egészségi okok miatti — kiválása. Nagy hiba volt, hogy a csapat túlzottan egy-két játékosra épült. Pesthy szereplése is sokszor létkérdésnek bizonyult.

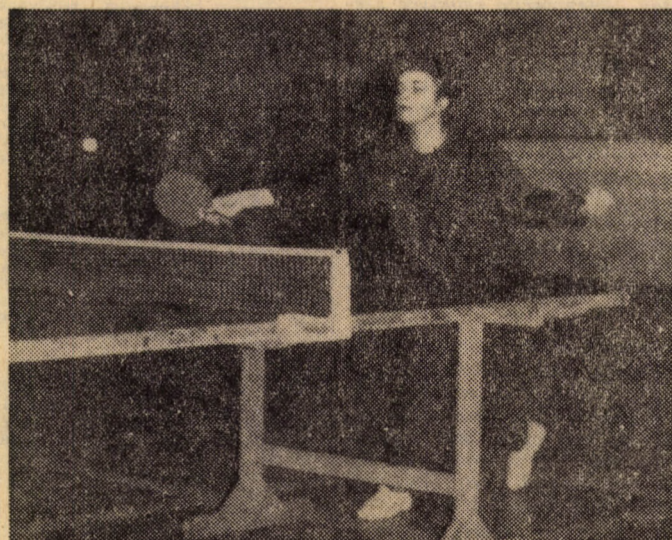
Még rosszabb a helyzet a második csapattal, mely a IX. kerületi bajnokságban szerepelt. Pont nélkül, az utolsó helyen végeztek. 4-5 alkalommal nem álltak ki, s csak

a szövetség vezetőin múlott, hogy a csapatot nem törölték a bajnokságból, holott a szabályok szerint erre joguk lett volna.

Ilyen helyzetben kezdtük el a felkészülést az új bajnokságra. Pesthyre a csapat sajnós nem számíthat. Egyedüli biztató jelenség Vértés Gábor visszakerülése.

Sajnos az edzéseken a második csapat tagjait egy-két kivételtől eltekintve nem nagyon lehet látni. Igen nehéz a helyzet edző nélkül. A csapat játéktípusáról általában elmondható, hogy védekező, elavult. A kerettagok között egyetlen ütő-játékos van, s pörgetni is csak egy játékos tud. Ilyen körülmények között nehéz lesz jó eredményt elérni még az alacsonyabb kategóriákban is.

Mindent egybevetve csapatunk játékereje olyan, hogy szép teljesítmény lesz, ha a középmezonyban végzünk. Egyelőre az a cél, hogy kialakítsuk a csapat szilárd magvát.

Cselgáncsozók sikerei

Az egyetemi sportklub legnagyobb létszámú és legeredményesebb szakosztálya a cselgáncs. A szakosztály eredményeiről, gondjairól és jövő tervéről kérdeztük meg Nádai Pál testnevelő tanárt, a szakosztály edzőjét.

— Először néhány jellemző adat a szakosztályról. A létszám 62 ember, ezek közül 24-en úzik versenyszerűen ezt a sportot. A szakosztály négy válogatott versenyzővel rendelkezik és a különböző bajnokságokon több első helyet és értékes helyezést szereztek. Legutóbb a budapesti ifjúsági bajnokságon két első helyet, felnőtt bajnokságon egy második helyet. 7-8 olyan versenyzőnk van, akik a bajnokságokon eséllyel indulhatnak. Az edzési és felszerelési követelmények ideálisnak mondhatók, csak a versenyzők egy részének „hozzaállása” hagy még kívánni valót.

A csapatbajnokságon a Közgazdasági SC az OB II-ben szerepel. A szakosztály tervei között szerepel a bajnokság egyik budapesti csoportjának első vagy második helyén végezni, majd a 8 csapatos osztályozó megnyerésével visszakerülni az I. osztályba. A csapatnak erre reális esélye van. Céljaink között szerepel természetesen az egyéni versenyeken való sikeres szereplés is.

A célkitűzések reálisak és komolyak. Megvalósításukhoz sok sikert kívánunk.

Hirschler Tamás

KÖZGAZDÁSZ

a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja
Cím: IX., Dimitrov tér 8
Telefon: 186-850/138 m.
Felolós szerkesztő:
Dr. Kahlits László
Kiadja: Hírnapkiadó Vállalat
Megjelenik 2 hetenként
Készül a Szikra Lapnyomdában